

EL POBLE CATALÀ

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES: 1.500 PESSETES TRIMESTRAL
PAISOS D'UNIO POSTAL: 1.500 PESSETES TRIMESTRAL

ANY VI • Barcelona, dissabte, 20 de novembre de 1909 • NUM. 1.725
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. — TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES: 1.500 PESSETES TRIMESTRAL
PAISOS D'UNIO POSTAL: 1.500 PESSETES TRIMESTRAL

5 Cts.

PIANOS DE LLOGUER
Chassaigne Frères
Cordes verticals, a 12'50 pessetes mes — Cordes enroulades a 15 pessetes mes
AFINACIÓ A CÀRREC DE LA CASA: PASSEIG DE GRACIA, 34, ENTRESSOL.
FUNERARIA FERRAN 8, Palla, 8
TELEFON 949

GRANS MAGATZEMS EL SIGLO
HIVERN DE 1909-1910
GRANS NOVETATS
EN
Teixits de llana
Teixits de seda
Teixits de cotó

Flassades de llana • Edredons • Colxos
Genres de punt per senyor, senyora y nens

CATIFES de moqueta de llana, en pesa, gran duració, extens assortit, a pessetes 3'25 el metre (colocat).
Gran varietat en CATIFES EN PESSA — CARPETES — PELLIS ESTORES — PORTIERS — CORTINATGES, ETZ.
PREUS SUMAMENT REDUITS

SECCIÓ D'EFFECTES D'ESCRITORI (PLANTA BAIXA)
VERDADER REGAL
Dietari EL SIGLO per 1910
El més complet, útil y econòmic. — Conté un magnífic plànol de Barcelona; un, a Pts. 0'75

Talonaris loteria De 100 fulles, a pessetes 0'40 un
De 50 fulles, a pessetes 0'25 un
BLOCS PERA CALENDARI: el cent, a pessetes 12'50; un, a pessetes 0'15

Lo de la Borsa

El «Brusi» ha posat un comentari al nostre article «La Borsa de Barcelona's mor». Naturalment, el comentari del «Brusi» és un comentari interessat. Segons ell, tota la culpa de la decadència borsal, que no és sinó una modalitat de la decadència financiera, la té l'entrada en la política dels elements populars, o sigui aquesta renovació, més ben dit, aquesta purificació que s'ha dut a terme en la manera d'esser de la política barcelonina. Per a l'«Brusi», mentre la massa del poble permaneixia indiferent als quefers de la cosa pública; mentre tota la marxa de l'administració i el govern de la ciutat se debatia i se conjuminava en el secret dels casinos polítics o en el desparat dels cànecs màxims; mentre les marxes dels electores d'ofici suplien la manca de la voluntat popular, que no's manifestava en els comitès, tot era prosperitat per Barcelona. La decadència se ha produït quan la democràcia ha intervingut directament en els negocis polítics, quan el poble, existint del seu ensopiment, ha rebutjat la tutela del caciquisme, quan els grans interessos col·lectius s'han debatut en la plassa pública.

No volem recordar als homes del «Brusi» lo que era Barcelona en aquells odiosos temps, que ja no poden tornar, per més que's anyorin. No volem recordar els horrors de tots els nostres organismes administratius, convertits en menjadora de parents y turiferars dels que manegaven la cosa pública; ni les dilapidacions de l'hisenda col·lectiva en profit de les camarelles polítiques, ni aquell espectacle demagògic de la ciutat entregada a les gesses de la pinxeria, cada vegada que venien unes eleccions. Tot-ho ho recorda, y cal solament ferne memoria, per sentir si són encoratjats y equitativels els comentaris del «Brusi».

Com no ho és tampoc atribuir a l'acció catalanista, — ja sortí la bestia negra del confrare, — la decadència de que's queixavem. El «Brusi» s'equivoca quan diu:

acusació en comptes d'una rectificació. Perquè nosaltres creiem que la causa primera de la decadència actual, és que aquesta gran onada patriòtica del catalanisme no hagi transcendit de l'esfera política a l'esfera econòmica. Si's nostres financers, en comptes de mirar de reüll la renaixença catalanista, haguessin sentit abrandades les entranyes per aquest gran amor a Catalunya que ha somogut al nostre poble; si s'haguessin entregat an aquest poderós anheli de fer la nostra terra gran y forta, que se n'enduria als nostres intel·lectuals, a la nostra mestralria y a una part de la massa popular, la situació fora avui molt diferent. Perquè si és veritat que'ls moviments econòmics no obcequen exclusivament a causes d'ordre sentimental, ningú negarà la gran empremta que dona a totes les formes de l'activitat humana, l'exaltació del sentiment patriòtic de tot un poble.

Y això és, precisament, lo que volíem remarcar, lo que no ha sabut comprendre l'«Brusi», quan, dirigint-nos als financers, deien en l'esmentat article: «La Borsa de Barcelona no té altre mercat propi que'l del Colom, de les Orenses y de les obligacions. ¿Que fan els nostres financers per defensar-la? ¿Se resignaran a posar sucursal a Madrid y a deixar que la Llotja resti centre d'una migrada Borsa provincial?»

Cert que hi ha altres causes, productores del mal de que's queixavem. Una d'elles, ja senyalada incidentalment en nostre primer article, és l'ambient hostil que s'ha creat entorn de les grans empreses financeres. Les democràcies senten sempre rezel y desconfiança davant d'aquestes grans empreses, que tenen aires de monopoli, y l'opinió democràtica catalana no ha sabut sostreure a aquesta tendència. Ha sigut un error. Tot lo que tendeix a situar riquesa a Catalunya, resulta en profit dels catalans y augmenta la força del nostre poble. És tant evident, que no cal demostrar-ho. Y constitueix una insigne torpesa crear entre nosaltres un ambient d'hostilitat a les grans empreses financeres, perquè solament se conseguís que emigrin de Catalunya, enduinten la prosperitat y la força que de elles irradia.

Cal parlar també d'una altra causa: la manca de pit, d'empenta, dels nostres actuals financers. Desaparegudes aquelles grans figures de la finansa catalana, que, com don Evarist Arnús, interessaven fortament en totes les empreses que l'envasaven, no tractant d'embarcar a ningú en cap negoci que no s'arriquessin també a soforne les eventualitats, no existeix avui la necessària confiança, per arribar an aquella coordinació d'esforços, an aquella concentració de capitals, que són necessàries per embestir les fortes empreses. El dia que's surti un financer català que tingui les mateixes condicions d'empenta d'aquells que bastiren la potència econòmica de Barcelona, aquell dia tornarà a tenir la plassa barcelonina la mateixa importància en el món dels negocis.

Ja veu el «Brusi» com l'actual decadència financiera prové d'altres causes que les que ell exposa. Les perturbacions dels últims temps? En primer lloc no són im-

putables als catalanistes, com el confrare insinua. Y després, tot reconeixent que fora molt millor que no s'haguessin produït y tot desitjant que mai més se reproduïssin, tingui present el «Brusi» que la creixença de Barcelona atreia, procésament d'aquell període de contínuas bullangues, que omplena'ls dos primers terços del passat segle.

Un darrer comentari. Dit el «Brusi»:

«De de que aquí aparecieron políticos improvisados que pretendieron engrandecerlos hasta los confines de la utopia y regenerar con su bálsamo de Fierabrás la política española. Barcelona ha ido degenerando hasta el punto de que su actual situación económica española a los mismos corifeos del movimiento solidario, y todo para qué? Para que ni la marcha política de España haya emprendido rumbos mejores, ni la administración local y regional haya visto satisfechas sus aspiraciones; para que las aguas, pasado el hervor de la turbulencia, vuelvan a su cauce y sigan su antiguo curso.»

«Atengámonos a la realidad. Esta nos presenta en Barcelona un partido radical de innegable fuerza y otra agrupación casi tan funesta como el primero: el nacionalismo republicano, que le sigue en fuerza numérica. Pues bien; el más elemental instinto de conservación social hace imprescindible y urgente que todos los que creemos en Dios y estamos dotados del sentido conservador no unamos y trabajemos dentro del solar que nos es común, para reducir la parte principal que nos corresponde en las luchas electorales que se preparan. Ante esa necesidad apremiante, urgentísima, ¿qué es sino una quimérica utopia, solo adecuada para entusiasmar a nombrados poetas a quienes ahoga el contacto con la realidad, el pensamiento infuente de la formación de nuevos partidos que tienen ya sus antecedentes en un reconocido fracaso?»

Ab la copia d'aquests dos paràgrafs n'hi ha prou per demostrar que l'«Brusi» ha tractat d'aquesta qüestió de la Borsa, que és principalment d'ordre econòmic y que des de aquest punt de vista ha de tractar-se, tan sols per conduir l'aigua al molí de la seva política reaccionària. Y en quant a nosaltres, els nacionalistes republicans, que califica d'agrupació funesta, ja'ns dirà de quin manera pot ésser un perill per Barcelona, una força política que sempre ha treballat y sempre treballarà dintre de les normes polítiques.

De Madrid estant

Sis mil duros d'opinió

—Campanyes periodístiques! Compro y veng.

—A quant?

—Cinquanta mil pessetes per tota una temporada.

—Es molt.

—No'n rebaixo ni una malla; això he fet diaris cada dia costa més diners, els periodistes fan pagar més bé. A viui dia casi no hi ha possibilitat de fer negoci. Cregui, senyor, que el mundo està may mal.

—No farem fins.

—Ho sento per vostès.

—Compro y veng. Compro y veng.

—A quant?

—Quaranta cinc mil. Quaranta quatre.

—Quaranta cinc mil. Quaranta quatre.

—Masses diners.

—Vaig a cremar-ho. Trenta cinc mil.

—Trenta dos.

—A trenta mil dono, senyors, a trenta mil.

—Prenc, si hi ha comissió.

—Ja'n parlarem d'això de la comissió.

—Doncs fet. A trenta mil pessetes.

—A nom de qui va la factura?

—Ja veurà; això de la factura, és complicat, sabrà. Miri, pos: Senyor X, Barcelona.

—¿Què hem de fer?

—Política conservadora, molt conservadora. Nosaltres som gent d'ordre ¿sab?

—Ja tenen persona de confiança que serveixi per a cas?

—Tenim un exanarquitza que va de primera.

—Doncs, apa; amunt y a comensar la feina.

Llegim:

«La opinió va reaccionando. De Catalunya l'legan alientos y saludables brisas que nos confortan. Los hombres sensatos, los amantes del orden se agrupan bajo la bandera que un brazo joven y fuerte acaba de levantar en Barcelona. Saludemos con respeto y con esperanza este nuevo intento de redención nacional.»

Ja tenen raó els castellans:

«Este mundo es un fandango.»

Madrid, 17 novembre.

UN ALTRE MAL PAS

En altre lloc d'aquest número flonem compte de dues noves denúncies que han caigut sobre l'estimat confrare «La Publicidad». Aquesta persecució contra un diari no respon a les protestes de llibertat que feien els homes del Govern en els primers dies de poder, ni als desitjos d'una política de pacificació que vol el poble.

Però ahir succeïren ab el mateix diari dos fets molt més greus que les denúncies. Al matí fou segrestada tota l'edició de fora. El diari an aquella hora no estava encara denunciat, malgrat lo qual la policia no permeté que «La Publicidad» anés als subscriptors de Catalunya.

Y al vespre fou detingut el director de aquella publicació, senyor Vohda.

Els fets són prou eloqüents per a que se hagin de comentar. Esperem una rectificació dels mateixos. Les protestes governamentals y la mateixa causa de l'enlairement de l'actual situació ens donen dret a esperar-ho.

Miting radical

Ans d'ahir, quan estava anunciant, en Lerroux pronuncià un discurs a la «Casa del Pueblo», davant de nombrosíssima concurrencia. Informadors imparcials, procurarem donar idea d'aquelles declaracions contingudes en el discurs, que tenen importància política.

Comença a desquarter de déu, dient que moltes vegades se preguntà si tenia les condicions necessàries a qui dirigís un moviment y que s'ha respost afirmant que basta la voluntat y el concepte del deure per suplir les qualitats que hi hagi negat la naturalesa. Anàlisi després quines han d'ésser les qualitats dels directors d'un partit, dient que mai han estat els savis n'els gens els que han dirigit els grans moviments del poble, sinó els homes de voluntat y d'activitat. Dirigi una salutació a tots els radicals que han lluitat en la seva absència per la llibertat y digué:

«Vine a respondre a una interrogació, escrita en lletres gegants en totes les consciències. Què som? Ont anem? Quina és la nostra missió?»

«Què som? En moltes ocasions ho hem demostrat. Y al pensar en lo que heu fet durant la meua absència, el meu cor se inclina en senyal d'homenatge.»

Passà a ocupar-se de la revolta de juliol y a una crítica de la marxa del partit republicà, qualificant-lo de funesto. Digué que en Maura, volent ésser valent, fou provocador; volent ésser dur, fou crínic; volent ésser enyagós, fou grolier; volent ésser just, fou cruel; volent ésser fort, fou homicida.

«No vui jutjar els successos de juliol, perquè no'n vaig ésser testimoni presencial. Solament tinc de dir que al rebre la primera nova de lo succeït a Barcelona, vaig sentir la satisfacció interior que senten els mestres davant l'obra dels deixebles.»

Digué que aquestes convulsions no poden jutjar-se en detall, que deuen jutjar-se per l'idealitat y la virilitat que demostren; que'l poble de Barcelona és un poble honrat y que en les represions mai se topa ab els veritables culpables, afirmant que se l'havia de jutjar a la presència dels seus ignorants, que'ls que enllunyen el abim ab les teies dels incendiaris de juliol, ho feren ab un sentit tant humà, que és honor de la democràcia barcelonina; que creia que entre'ls processos per robar en aquells dies no n'hi ha cap de radical y que'l partit radical pot presentar-se a tot arreu sense taques que'l deshonrin.

Atacà després a la Solidaritat per haver intervingut en la marxa del partit republicà. Digué que sempre que'ls radicals havien pertorbat l'ordre, era per haver estat objecte de provocacions, esmentant episodis de la política dels darrers temps, entre altres l'apat de la victòria y alguns més per l'istil. Va queixar-se de que se l'havia injuriat y calumniat, tractant d'aniquilar-lo, quan ell mai havia injuriat ni calunniat a ningú. Y ara mateix, digué, quan semblava que'l temps havia d'haver aplacat els antics odis, hi ha qui parla encara d'extirpar el lerrouxisme.

«Nosaltres no venim a estripar persones. Nosaltres lluitem contra les idees, però no perseguim ni acorrem als homes. Fortem bandera de pau. Maresm il·luminat, injuriat ni calunniat a ningú. Y ara mateix, digué, quan semblava que'l temps havia d'haver aplacat els antics odis, hi ha qui parla encara d'extirpar el lerrouxisme.»

«Nosaltres no venim a estripar persones. Nosaltres lluitem contra les idees, però no perseguim ni acorrem als homes. Fortem bandera de pau. Maresm il·luminat, injuriat ni calunniat a ningú. Y ara mateix, digué, quan semblava que'l temps havia d'haver aplacat els antics odis, hi ha qui parla encara d'extirpar el lerrouxisme.»

Digué que'n orde local se proposa col·laborar en l'obra de redimir la regió, ciutat o provincia, de les institucions incompatibles ab la llibertat y l'honradesa. Afirmà que la Solidaritat s'ha desfer sola pels seus desacerts, perquè ab d'impulsos hauria pogut aconseguir l'autonomia de totes les regions y que no consegüent ni la derogació de la llei de Jurisdiccions.

Parlant del nacionalisme republicà, digué:

«Heus aquí la meua conducta davant del partit nacionalista republicà: expectació y respecte. Si són republicans el seu nacionalisme no tindrà'l caracter reaccionari que acostumen a tenir els nacionalistes. No es possible ésser republicà sense ésser lliberal. Si volen definir-se be, tranquil·litzant els nostres escrúpols, tenen d'afirmar que consideren a Catalunya unita ab Espanya per accidents fatals de l'història y de la naturalesa. Llavors estimarem als nacionalistes una varietat del republicanisme nacional y honradament podrem abraçarlos.»

Passà seguidament a definir el programa del partit radical, incloent-hi en primer terme la llibertat de conciencia y la separació de l'Església y de l'Estat. Declarà que, sense intransigències de classe, s'incorporava'l programa socialista de tots els partits; que estima l'ides totes les idees, respectant les anarquistes que no es consideren a Catalunya unita ab Espanya per accidents fatals de l'història y de la naturalesa. Llavors estimarem als nacionalistes una varietat del republicanisme nacional y honradament podrem abraçarlos.»

Acabà dient:

«No us preocupi que homes, que han convertit en finalitat política la destrucció d'altres homes, ens combatin. Van a la seva ruina més que'ns matin. Els sangüegues de canari de darré, que diria un bon amic, però, per damunt d'elles, hi po'a un bon moment sincer.»

De Ca la Ciutat

HÀBILS Y SINCERS

Això de la sinceritat sempre li ha fet bon efecte an el cronista. Ja li agrada, ja li habilita, encara que sigui el cronista de la ciutat. Però, per damunt d'elles, hi po'a un bon moment sincer.

Per això d'illuns passat, va sentir dues simpaties en Jesús Auba. Sempre es una alegria en una sessió de pressupostos. Y aquestes simpaties molt petites, molt petites y també molt circunstancials foren per a dos homes de la dreta: els senyors Verdaguier y Callis y Duran Ventosa.

Qui li havia de dir en el cronista que arribés un dia a sentir simpaties per aquests dos homes! Ni que li haguessin jurat...

Donava gust veure al senyor Verdaguier y Callis, sortint al «quite» del senyor Iglesias y Ambrosio. Si ningú vol la paternitat d'aquest projecte de pressupostos, deia, jo me la faig meua. Y el senyor Iglesias feia grans signes d'adhesió. Y en Valentí y Camp y en Vináixa y en Giménez, prompien en forts murmurs d'aprovació.

El senyor Verdaguier justificava la manca d'orientació econòmica en el projecte de pressupostos y afirmava, resoltament que ningú pot demanar quan la potència que tenia a càrrec la formulació del mateix, havia estat mutilada durant els tres mesos d'elaboració, per la presó d'alguns dels seus individus. Y al parlar el senyor Verdaguier, semblava que'ls bigotis de guarda civil del senyor Duran y Ventosa s'estarrufaven ab astorament. Però volgué després, exercint d'hàbit, lligar lo dit abans per ell y lo dit pel regidor de les ulleres negres. Però les habilitats se estrellen davant d'un moment de sinceritat com el que tingué'l senyor Verdaguier y Callis en la sessió passada.

El cronista, davant d'aquelles sinceres manifestacions — no escatim si acertesades o equivocades — no pogué menys d'expressar: Que passaria, companys, si aquest arxau l'hagués tingut un dels nostres! Com s'hauria parlat desseguida de pactes y de concòrdies! Y com, al veure l'assentiment dels radicals, s'hauria volgut bastir castells en l'aire, sobre futures unions y venideres aliances!

Y això, pensat pel cronista, fou ratificat cruentment per un home de dreta. Encara sento bronzir en les meves orelles les paraules de l'amic dretista, el enllenc Verdaguier, ho hagués fet el senyor Lacambra, el llynx, pobre home.

Però'l senyor Duran, encara que hàbil — com el canari de l'amic, que saltirona ab molta gràcia — també té sinceritat amagada. Magades sí, perquè la cara impassible del senyor Duran y Ventosa no s'es feta pels grans arrancs de sinceritat.

Oh, si l'haguéssim vist defensant la proposició del senyor Roca y Roca! Y ab tanta trassera presentava als enemics d'ella, com enemics de la bona administració municipal. Y quina energia posava en ses paraules a l'afirmar-ho rodament.

Però'l senyor Duran, al defensar la proposició, ja sabia que tenia de perdre. Però que també'l senyor Duran d'amics empleats al Municipi y per a'ls quals desitja prosperitat y ascensos.

Y, al votar, quan tots els que encara no tenen habilitat se disposaven a donar, resolt, la seva negativa, el senyor Duran és fama que recomanà an alguns dels seus amics que se n'anesin del saló. Així ell y uns pocs companys, quedant en minoria, podien defensar impunement, comodament, la moralitat administrativa.

La manobra resultà y aquesta absència de regionalistes del saló, el cronista la feu constar en aquestes planes.

Y la sinceritat? Oh, si, ja veureu per ont surt la sinceritat amagada del senyor Duran y Ventosa.

Després, quan la discussió fou closa, quan la proposició fou rebutjada, el senyor Pinilla s'encarà ab el senyor Duran y li parlà sobre lo succeït; y el senyor Duran y Ventosa, rialler y amable, ab tota sinceritat li respongué, després de les paraules sincerríssimes del senyor Duran y Ventosa, veritat que no cal escatir si es cert o no és cert lo de l'absència del saló de sessions?

JESUS AUBA

Informació política

C. N. R. del districte VII

La Comissió Electoral d'aquest Centre està ja fent treballs d'organització.

Un dels propers dies de la setmana entrant se celebrarà una reunió d'interventors inscrits, com aixís mareix s'anirant cridant a tots els socis y tots els correligionaris de les seccions de que's cuidarà el Centre, a fi de que cooperin al major èxit de la seva tasca.

Dintre breus dies s'obriran al públic unes oficines d'informació electoral.

Contra la coalició

La Comissió electoral nomenada per tots els Centres d'esquerra catalana del districte VII ha acordat per unanimitat declarar que veurà ab molt disgust tots els treballs que s'han de fer per anar en les propvenients eleccions municipals, coaligats ab els elements conservadors de la Lliga.

Més denúncies

Ha estat objecte de dues altres denúncies l'estimat confrare «La Publicidad». Ab aquesta les denúncies són tres.

Ho sentim de debó.

Expansió del nacionalisme republicà

A Sant Gervasi s'hi tracta de fundar una nova entitat, defensora dels nostres ideals, ab el nom de Centre Autonòmic Republicà.

La Comissió organitzadora del mateix prega a tots els socis inscrits se serveixin assistir a la reunió que tindrà lloc avui, a les nou en punt de la nit, al cafè del Nord de Sant Gervasi.

A Madrid

Anit, en l'express, marxà a Madrid el senyor Lerroux, acompanyat de la seva senyora, d'un nebot seu y de la filla del regidor senyor Vila.

En Lerroux va a pendre part en el miting que han organitzat els radicals de la «Villa y Cortes» per donar per constituït el partit radical, baix la qüestura de don Alexandre.

Probablement, però, assistirà també al miting, marcant avui els senyors Serrallana y Mir y Miró.

Els socialistes

L'Agrupació Socialista de Barcelona celebrà l'Assamblea general extraordinària avui, a les nou del vespre, al carrer de la Guardia, 14, principal, per tractar assumptes de molta importància per al partit.

COMENTARIS

LA DEFENSA DEN CARDUCCI

Ja es massa sabut que en una albarda y davant de dues reialeses, va penjar les cordes de la seva lira el senyor don Eduard Marquina. Els seus versos tenien una caràcterística extraordinària. ¡Bah! diguerem — el poeta de les «Odes», ha volgut fer una «letrilla», que li servirà de pretext en la hora del penediment per a construir una ironia. El senyor Marquina no s'ha empenidit ni ha fet cap ironia. El senyor Marquina ha enviat a buscar un llibre a l'Italia y ab aquest llibre, que és den Carducci, parla de l'indiferència de la poesia davant de les formes de govern. Per lo vist, la poesia podria ingressar a la Lliga Republicana.

El senyor Marquina pot cantar als reis, girar l'espallat als ideals de Catalunya, oferir una hora de poesia al zaguanetes d'albarders que fan la guarda en el Palau d'Orient, però'l senyor Marquina no pot presentar com excusa de la seva feblesa d'ànima, an en Carducci. Cert, molt cert que en Carducci va escriure una «Oda ala Regina d'Italia», y que, per a justificar-la, va presentar als republicans l'entusiasme dels italians pels seus reis. Un moment de sentimentalisme den Carducci. El gran poeta diuen que estimava a la reina Marguerita, y diuen que la reina estimava an en Carducci. Tant l'estimava, que l'any passat va comprar la casa ont en Carducci va viure. El senyor Marquina no creiem que estimi a cap reina, y que com el poeta comte de Villamediana, pugui escriure: «reales son mis amores», ni que li comprin la casa. Ab una agulla de corbata de 3.000 rals s'ha considerat que estava ben pagada la primera trova a uns reis d'un poeta republicà.

Entre en Carducci y la reina d'Italia hi havia més que un amor romàntic, que fins quan pujava'l poeta al Quirinal, darrera seu pujava'l ciutadà. Aquells reis, no tenien tant sols el prestigi de l'army. Eren l'Italia redimida, el Piemont creador de la patria italiana, escuaterada pels austriacs, els Borbons y el Papa. En la capa blanca del rei Humbert llufen les taques de la sang de Marsala y d'Aspromonte. El rei, a Italia, tenia, y té encara, l'alta significació civilitista de l'unitat italiana y de la mort del poder temporal del Vaticà. A uns reis així, bé podia ferlos el present d'una oda un Carducci, tant més sentint, com sentia, en el seu cor l'esgavat amanyagador d'aquella reina que s'havia deturat un moment enfront del poeta, ab la mateixa dolça sorpresa que Maria Stuart enfront den Ricci, el patge músic. Per això's reis d'Italia, si ho hagués volgut en Carducci, haurien posat sobre'l seu front la corona que altres prínceps dedicaren al Tasso, mes mai li haurien fet, prenent-lo per un joglar, el present d'una agulla de corbata.

En Marquina se defensa:

«¿Todavía recuerdo la emoción de Barcelona cuando la primera visita de don Alfonso XIII. Recordo la sorpresa que a todos nos produjo aquella emoción y el lujo delirante de las actuaciones a la llegada del rey. Cierzo es que los republicanos aquella mañana no estaban en la calle. Habían sido convocados por Lerroux y los que por entonces dirigían el partido en Barcelona, a celebrar una serie de meetings en los que muy bien cerrado, precisamente a la hora misma en que llegaba el rey.»

No volem defensar als republicans de aquella època, però la veritat ens mana dir que'ls mitings als quals aludeix en Marquina varen tenir lloc a la nit, no pas a les hores matinals de l'arribada real. Al·lucinations hi hagueren aleshores, però en Marquina deu recordar que en un dia d'aquelles jornades la multitud realista va intentar l'assalt de «La Publicidad». En les «Reales Jornades» den Maragall, no's troba aquesta jornada. Tal volta'l senyor Marquina se disposa a escriure-la, aprofitant la seva nova agulla de corbata, per esgarriar-nos als seus vells amics.

«Un rei — diu en Marquina — es la Nació. Quan vaig veure passar al nostre per París, per la meua ànima va passar l'Espanya». La teoria de la respectabilitat del que de l'Estat, sigui qui sigui, y quina habilitosa aplicació del Dret po'lic a la poesia fa'l senyor Marquina! En Víctor Hugo no la comprenia; tampoc la hauria compresa en Carducci; els ulls de la reina varen tenir la culpa. La ploma den Castroviro la rebutja, igual que fem nosaltres, perquè encara no ha fugit de Catalunya, y potser tampoc del sol d'Espanya, aquell sentiment d'austeritat republicana, que's fa veure no sé quina grandesa emocionant en la paraula «republicà», a la manera dels romans.

El senyor Marquina, en la seva defensa, no ratifica la seva fe republicana. No's plany més que de que'ls versos li sortissin sense emoció y sense entusiasme. «Otra vez — diu — me corregiré». Desitja, rient que la cort d'Espanya, imitant a la d'Anglaterra, se decidís a tenir un trovador real, a gastar poeta, y que'l senyor Marquina rebés la credencial de real poeta ab una nòmina que recordés els presents dels prínceps del Renaixement als seus artistes.

DE L'AJUNTAMENT

Un anuoli

El fabricant de llibres ratllats que desitja proporcionar articles de la seva fabricació als propietaris de les oficines municipals, pot passar a la Majoria municipal per subscriure ab el Registre obert a dit objecte.

Correlatius abusos

A fi de prevenir els abusos que segons veu pública havien començats passats alguns empleats subalterns del ram de Pontaneria, demanant estones de Nadal als propietaris, l'arcalde ha disposat que els propietaris de les oficines municipals, prohibint en absolut que demanin ni rebuin, d'aquells, quants ni estones de cap mena. La secció d'Aigües de l'oficina d'Urbanisació i Obres queda encarregada d'atendre, ab tota urgència, les reclamacions dels propietaris, especialment les que indirecta o indirectament se refereixen an aquest assumpte.

Per la salut pública

L'arcalde ha dictat les disposicions següents:

1. Que's reiterin les ordres ja donades d'inspeccionar els dipòsits particulars d'aigua potable, netejant-los i practicant els treballs i obres necessaries per que l'aigua's conservi en bones condicions.
2. Que immediatament se formi una estadística de totes les cases en que no hi hagi water-closets i sera passada a les comissions corresponents per que estudin els medis d'obligar als propietaris a millorar les deficiències en aquest punt.
3. La secció de clavagueres i la de Higiene examinaran les clavagueres per dir de que procedeixen les emanacions malsanes que se senten de vegades, i els medis d'evitar-les, medis que seran aplicats desseguida en lo que sigui de la competència de l'Arcaidia.

Visites a l'Arcaidia

Ha complimentat a l'arcalde una comissió de la Cambra Mutua de la Propietat. Una comissió de propietaris de les Salines, que ha demanat la millora d'alguns serveis d'aquella barriada, especialment de la Diagonal.

També l'ha visitat el bisbe de Girona, doctor Pol.

Ordres a l'Arcaidia

Ha ordenat l'Arcaidia una inspecció als carrers de les Gràcies, Lleó i Sant Joan (G.), per veure l'estat dels paviments que ha promogut les queixes dels veïns.

També ha ordenat la neteja d'alguns punts de la Traversera de Gracia, on hi ha clots d'aigua que's corromp cada dia més.

Compliment

El senyor Collado esgruig a l'estació a saludar al ministre d'Estat que arriba de Madrid, de pas cap a Roma.

D'arribada

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

El senyor Collado esgruig a l'estació a saludar al ministre d'Estat que arriba de Madrid, de pas cap a Roma.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

Ahí a la tarda arriba de Valencia nostre amic Ignasi Iglesias, que anà representant a l'Ajuntament de Barcelona a les festes de coronació de Teodor Llorente. Junt ab ell arriba el secretari de la delegació don Claudi Planas y Font.

La representació del Consell interior Administratiu del Centre Obrer convoca als delegats de Solidaritat Obrera i a les seves respectives juntes a la reunió que tindrà lloc demà, a les deu del matí, en el local social, per donar a son estudi i aprovació diverses assumptes d'importància.

La Societat d'Estampació Tipogràfica celebrará reunió general extraordinària demà, a les deu del matí, en el Centre obrer del carrer Nou de Sant Francesc, per tractar de la marxa de la Societat. S'espera l'assistència de tots els socis.

INFORMACIO DE BARCELONA

CARNET D'AVUI. — A les nou del vespre: Banquet en honor del senyor Rivero a la Maison Dorée. — A dos quarts de deu del vespre: Concert al C. A. de Dependents. Reunió del C. N. R. de Sant Gervasi, en constitució.

EL TEMPS. — El cel no's presenta ahir gaire ras, si no que tot el dia se'vege clapat de nuvolades. El sol llua bones estones, però bastant desmai. Així que avensal dia, el temps s'aclarí. La temperatura fou molt benigna.

Boletín oficial. — El d'ahir publica les següents disposicions:

R. D. concedint el tractament de «Muy Ilustre» a la ciutat de Terrassa. Id. Id. d'«Ilustrísima» a la població de Masnou. Id. sobre modificació de la llei Municipal. Ajuntats d'Ajuntaments i províncies judicials.

«El Nadal del soldat català». — El cinematògraf Bellograph de la rambla del Mitg, ab l'objecte de cooperar al bon èxit de la capta i subscripció que's realitza a favor del Nadal dels soldats a Melilla, ha acordat dedicar les sessions de la tarda d'avui, dissabte, dia 20, an aquella bona obra entregant a la Comissió executiva de la mateixa, l'import de la recaudació que s'obtingui.

Així mateix el Metropolitan Cinema, al carrer de les Cortes Catalanes, ha acordat dedicar a tant bella i caritativa obra, les sessions del pròxim dijous, dia 25, a qual efecte, y ab l'objecte de donar a la més gran solemnitat possible, està preparant un magnífic i variat programa.

Segons notícies, quasi bé tots els cinematògrafs de Barcelona, hi dedicaran una o algunes sessions a la mateixa bona obra.

—Debitat.—Aigua de «La Verniere».

Sant d'avui: Sants Agapit, mr. y Félix de Valois, fr.

Sant de demà: Sant Albert, b. y Climent, martre.

Vida corporativa

En la reunió convocada per la Societat d'Atenció de forasters per tractar ab els propietaris d'hotels d'aquesta capital, socis de dita entitat, de l'organització al·lotjaments, ab motiu dels Congressos de Govern Municipal y de Primera ensenyaça, que tindran lloc en aquesta ciutat durant els mesos de desembre y jaier, vinent, després de preses els acords que feien al cas, el secretari general aprova l'ocasió per comunicar als industrials, reunits els treballs realitzats per aquesta Societat, després dels fets de juliol, per contribuir a desvaixar l'atmosfera creant a entorn de Barcelona, consistents en comunicar a tots els delegats d'Europa y América, que fossin la necessària propaganda, a l'objecte de treure importància a lo succeït; en fer grans esforços per aconseguir que les caravanes que devien venir no deixessin de ferho, obsequiant a totes elles y especialment a les estrangeres que's visitaren ab motiu del Congrés d'Esperanto, que fou un veritable triomf per Barcelona, va detallar el hi contribuï la Societat, fent notar el compte que sempre s'ha tingut en observació als periodistes, que formen part de expedicions, proporcionant-los tota mena de dades y clixés que posseïx. El resultat d'aquesta obra ha sigut haver rebut alguns periòdics y revistes d'América, Alemanya y Anglaterra, fent elogis de Barcelona y reproduint belles vistes, quins clixés foren facilitats per la Societat.

El convocats quedaren molt ben impressionats.

Demà diumenge, a les onze del matí, en el Museu Pedagògic Experimental, carrer Ample, 1, primer, hi donará la primera conferència del curs de Geologia, el doctor Baltasar Serradell, en el que hi podran assistir totes les persones amants de la mentada ciència.

Avui, dissabte, a les quatre de la tarda el delegat del comerç cuba don Nicolau M. Rivero visitarà l'Arc de l'Unió Mercantil.

—Ronyons.—Aigua de «La Verniere».

Llibres y Arts

En el vapor «Re Vittorio», procedent de Gènova, va arribar ahir a Barcelona la distingida mezo-soprano Sige. Virginia Guernini, la qual verificará son debut al Liceu ab l'òpera «La Favorita», que cantará en unió dels cèlebres artistes Batistini y Palet.

UN BANQUET. — Un bon nombre de socis del C. N. R. de Sant Martí, entusiastes admiradors del seu consoci l'escultor don Francisco Pagés, creador de la Galeria de Catalans Il·lustrats de l'imponent entitat nacionalista, l'obsequiaran ab un banquet íntim en el Mundial Palace demà, diumenge.

Molt d'aplaudir es la iniciativa dels entusiastes nacionalistes de Sant Martí. Una festa com aquesta, honorant a qui es un fill de l'art, tant per considerat per aquells que deuen protegir-lo en totes se manifestacions, honra bona cosa als que l'han organitzada, doncs, que donen proves del seu amor a l'art y a qui ha basit el seu casal ab una nota veritablement artística y catalana a l'ensenyament.

La Secció Permanent de Propaganda Autonòmica del C. A. de D. del C. y de l'I. ha organitzat per avui a les deu de la vetlla un concert extraordinari a càrrec d'un quintet format pels notables professors don Pere Solana, don Agustí Torrell, don Ramon Colomer, don Marius Vargo y don Francisco Salvat, que executarà següent programa.

Primera part: Obertura número 2, Suppé; Tannhauser (fantasia), Wagner; quartet de corda, Haydn; Lohengrin (marxa religiosa), Wagner.

Segona part: Cavalleria Rusticana, Mascagni; L'alegreia que passa, Morera; Arlesienne; a Adagio, B. Carillon, Bizet; Aires Andalusos, Loeuqa.

No dubtem que ab aquest escollit programa les amples sales del Centre se veuran curules de socis ab llurs famílies.

Pels diaris d'Oporto ens enterem dels èxits que ha tingut en el teatre Príncipe Reial, d'aquella capital, l'artista catalana senyoreta Roser Aracil, que debutà en el Politeama la temporada darrera.

La companyia còmica que baix la direcció del primer actor don Manuel Salvat actua en el teatre de Novetats, anuncia per avui dissabte, l'estrena de la comedia en dos actes de Martine Sierra «La sombra del padre», repartida abans la preciosa comedia en dos actes dels senyors Quintero «El amor que pasa».

—Medula.—Aigua de «La Verniere».

Avui dissabte s'estrenarà en el teatre Principal la famosa comedia en quatre actes escrita en francès per C. A. Calvet Robert de Flers y Emmanuel Arène, adaptada y arreglada a l'escena catalana per R. C. Priu «El rei» (Le roi), obra representada ab èxit extraordinari en el teatre de Varietés de París, en el Lessing Theatre, de Berlín; en el Manzoni, de Milán; y principals coliseus de Europa y América.

Serà posada en escena pel primer actor y director Jaume Borrás, baix el següent repartiment:

M. Joan IV, rei de Silistria, senyor Borrás; Emili Baudier, milionari, fabricant diputat radical, senyor Bozzo; Biond, agent de policia secreta, agregat a la persona del rei, senyor Galcerán; el marqués de Chamarrada, senyor Capdevila; Lenormand, president del Consell de ministres, senyor Santolaria; Carneau, ministre de comerç y de correus, senyor Duroni; Cabrimini, ministre d'Estat, senyor Mas; Rivet, secretari particular del ministre, senyor Pons; Serni de Chamarrada, senyor Orta-Villan, Toret, autor dramàtic, senyor Cervera, Cruchet, senyor Buxedós; el mestre de cerimònies, senyor Sala; el general, senyor Gil; el prefecte, senyor Antbner; un criat, senyor Mas; Teresa Marx, senyora Clemente; Marta Boudier, senyoreta Xirgu; Luette Baudier, senyoreta Valbó; Capdevila Sanglans, senyoreta Jordí; Agnès, senyoreta Palmada; Franciaca, senyoreta Santolaria; la marquesa de Chamarrada, senyoreta Faura; la generala, senyoreta Palmada; la senyora del subprefecte, senyoreta San-

tolaria; la senyora Pingat, senyoreta Jordí. Electors, un fotògraf, ajudant, criats, convidats, senyors, diputats, oficals, poble y banda.

L'acció se suposa, en el primer, tercer y quart acte, al castell de Gourviell situat aprop de París y el segon a casa de la comedianta Teresa Marx a París, Època actual.

El decorat es nou, obra de Brunet y Pous y Al Ros y Quil.

Demà, a les nou de la nit, tindrà lloc en el teatre de l'Ateneu Català la comedia en quatre actes original del Pere Boquet de Requens, «La Pobra gent».

Al teatre Nou s'hi estrenarà aquest vespre la sarsuela «Las barbas del vecino», lletra del senyor Fiacro Irazoz y música del mestre Torregrosa.

Avui nit, en el teatre Triomf tindrà lloc l'estrena de la comedia en un acte y en prosa titulada «Piedras», original del jove autor don Josep Amic. L'acció de l'obra passa a l'alt Aragó y sens dubte serà un nou triomf per l'autor de «Vida de pajaros», que ab tant d'èxit se'estrenà dijous y de quina obra avui se'n donará la segona representació.

«Catalunya Nova» demà a la tarda, donará un gran concert dirigit per son mestre don Cassià Casademont, en el Centre Artesà de Prat de Llobregat.

—Ab molta freqüència les fermentacions anormals de l'estómag produïxen agors y vomits que's corregeixen immediatament ab l'elixir Estomacal de Saiz de Carlos, perquè treu les nausies, dolors, ardors epigàstics, agües de boca y tendència al vòmit.

En el teatre de la Societat Claris tindrà lloc aquesta nit una funció a benefici de la mare don Ramon Clemente García, fútil a Montjuic.

Se posarà en escena'l drama «Juan José»; la neva Maria Escrivá recitará la poesia «Pobre Maria» y un chor adherit a l'Associació dels Chors den Clavé cantarà diferents pessos. Finalitzarà la festa ab un ball de societat.

Diumenge, dia 21, a les nou de la vetlla, en l'Ateneu Obrer del districte segon, se posarà en escena'l bonic drama en tres actes den Rovira y Serra que du per títol «Riu avall», fent una gran creació del protagonista de l'obra'l primer actor senyor Estrems, finalisant ab la bonica comedia en un acte de gran riure, «Lupinamba».

—UNICAMENT el Sindicat ALELLA VINICOLA garanteix legalment la lleugeresa y puresa dels vins d'Alella a 30, 35 y 40 cèntims litre.

D'Instrucció

En l'Escola de Mestres, el dijous vinent, dia 24, de sis a vuit del vespre, donará una conferència sobre «La religió en l'escola», l'alumna Carme Sagarra.

A la Secretaria de la R. A. de Ciències y Arts de quatre a set de la tarda, queda oberta la matrícula gratuita per al curs d'Astronomia matemàtica que comensarà el dia 2 del vinent mes de desembre. Pera aprofitar aquestes lliçons, els deixebles deuran posseir coneixements de càlcul infinitesimal.

El doctor Gàmbara continuará explicant a l'Universitat son curs de Psicologia y Antropologia criminal.

Tracta completament de la percepció y de la seva fisiologia, fent un detingut examen dels treballs de Weber, Büchli, Sergi y Ardiçó, estudiant el principi de l'interval mínim per l'extensió de les sensacions.

Va passar a parlar extensament de la consciència estudiant aquest fenomen en les seves facultats diferents y en la seva extensió y en el fenomen anomenat de consciència larvada.

Tracta després de la memoria, estudiant la desdel punt de vista de la Psicologia experimental, distribuint als deixebles el diagrama Sergi que demostra clarament les relacions que existeixen entre la memoria y les condicions fisiològiques de l'individu.

Va acabar el senyor Gàmbara fent un lleuger estudi de la voluntat y dels instruments per l'estudi de la Fisiologia, dels sentiments, especialment el pleisimògraf Mosso.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

—Igualment el doctor don Martí Martí, va tractar en la seva darrera conferència, de la finalitat que va tenir la Assembla constituint y de com va complir la missió que li encarregà'l país, transformant per decrets la constitució secular dels francesos en la realització de la seva obra revolucionària.

Volà, descurar, també, el modo de funcionar de dita Assembla y parlar dels diferents Clubs y de la seva organització y tendències, així com de l'objecte que's proposaren llurs fundadors.

L'Acadèmia d'Enginyers de l'Associació Catalana d'Estudiants ha organitzat, per demà, una visita a l'Universitat Industrial (fàbrica Batlló).

El punt de reunió serà en l'A. C. d'E. carrer del Pi, 7, principal y Thora dos quarts d'onze del matí.

S'ha obtingut de les companyies ferroviàries espanyoles, rebaxes importants en els bitllets d'anada y tornada dels congressistes y les seves famílies, del Congrés de primera ensenyaça, que s'ha de celebrar a Barcelona. Dits bitllets s'expediran des del 21 de desembre fins el 10 de jaier y serviran per la tornada des del 27 de desembre fins el 13 del mes de jaier. La Comissió gestiona també rebaxes en els passatges de les companyies de vapors.

Entre les corporacions adherides al Congrés hi figuren els Ajuntaments de Manresa, Reus y Figueras.

La Comissió organitzadora ha visitat a les noves autoritats de Barcelona, escoltant de les mateixes paraules d'adhesió y d'elogi.

A l'objecte d'un estudi en preparació dels programes de l'Idioma Internacional Esperanto, en nostra ciutat, la Societat «Paco Kaj Amos», domiciliada al carrer Montseny, 67 (abans Angel), Gracia, a totes les societats y grups esperantistes suplica's serveixi enviar-li nota detallada del nombre de socis y alumnes que'n actualitat tinguin inscrits, domicili y nom dels professors.

Sembla que hi ha molt d'entusiasme entre els estudiants de l'Universitat de Barcelona, per constituir la primera Associació general d'Estudiants, baix el model de les del mateix ordre que funcionen a Alemanya y que tantes ventatges reporten als estudiants, contribuint a enalitzar el prestigi de les Universitats.

El catedràtic, doctor Murru, que ha estat durant tres anys alumne de les Universitats de Múnic y Leipzig, s'ha entregat de llegir el discurs programa en l'acte de la constitució provisional que tindrà lloc el dissabte dia 20 a les quatre de la tarda, en el saló doctoral.

En dit acte han estat convidats els catedràtics de les diferents Facultats y escoles especials.

—Convalescència.—Aigua de «La Verniere».

REMITITS

Han estat declarats a la «ZURICH», Companyia General d'Assegurances contra's Accidents y la Responsabilitat Civil, domiciliada a Zurich (Suïssa), oficines en aquesta, Princesa, 54, principal, durant el passat mes d'octubre, 9,469 cassos d'accidents.

Del Govern civil

RECIPIENT. — El senyor Suárez Inclán, a qui sens dubte feu efecte la filipica que li endressaren ahir sobre l'assumpte dels presos, va aclarir el sentit de les seves manifestacions, dient que no era la seva intenció que monopolissin el favor determinades persones.

«Tant no es així, afegí, que lo mateix que quan se tracta de Terrassa tindrà forma ab don Alfons Sala, per esser persona nova amiga meua, que se tracta de Manresa preguntat al senyor Soler y March y quan d'altres districtes a les autoritats o representants, o persones més significatives dels mateixos, siguin del matis polític que siguin, puig comtò també en que tots ells m'han d'informar llealment y sense atendre tampoc a preferències ni odis polítics.

«Jo no he vingut aquí, afegí, com jo ho he dit repetides vegades, a fer política de partit. Pera fer això el senyor Moret no m'hauria enviat an amí, puig sab que no serveixo pel cas

ficar una mica la venda de tabacs. No vull dir, després d'això, lo necessari que és aquest mercat.

Venint de Madrid llegia's diaris havent-se en, els trobava'l Missatge presidencial. Vull repetir un tros d'aquest Missatge, que's refereix precisament a l'agricultura i a l'indústria.

(Ho fa, donant a conèixer un paràgraf del discurs del president de Cuba, general Joan Miguel Gómez, en el qual aquest defensava una política aranzelaria i la creació de les dues columnes, com a arma per a defensar-se de les nacions que no troben béls productes cubans).

El Govern de Madrid dona raó als que defensaven aquest tractat. Però jo no m'hi poso i per això he vingut aquí a buscar apòi en la vostra energia i en la vostra força.

Hi ha alguna cosa més alta que aquestes milions. És el lluminal, la germanor que se trencaria ab la creació d'aquest tractat.

El poble d'Espanya, més que al Marroc, està a l'Amèrica llatina. Si Isabel I hagués sabut que haviem de perdre les terres de l'altre costat del mar, no hauria dit que'l poble estava a l'Àfrica, sinó en la reconquesta, pel treball i al comerç de les nacions d'Amèrica de llengua castellana.

Després d'una carinyosa ovació parlà'l senyor Carrera Justiz, ministre de Cuba a Espanya. A continuació d'un breu pròlegue, digué:

«Com ministre de Cuba decidí que'l tractat comercial se farà; se farà perquè ho volen els pobles espanyol i cubà, i en el desenvolupament polític a que hem arribat l'opinió és la que governa».

Per altra part, la voluntat del Govern d'Espanya i el de Cuba, es de fer-ho. Però com, quan i fins on s'arribarà ab aquest tractat és lo que no sabem i lo que ha de senyalar l'opinió.

Hi ha indubtablement interessos contra'l tractat i aquests se presenten organitzats a la lluita. Doncs organismes també nosaltres i fem sentir on calgui la força de la nostra opinió, vigorisant els bons propòsits del Govern.

Tinc tanta fe en el valor de Catalunya, que crec que aquest acte que celebrem és el pas més gran per l'imposició del tractat.

Acabà'l senyor Carrera'l seu eloqüent discurs ab un elogi fervorós de Catalunya i Barcelona, declarant an aquesta darrera l'em baluarte de la rassa llatina a Europa.

Ab breus frases d'agraïment a tots cloué l'acte'l senyor Rahola, proposant com a síntesi l'envi del següent telegrama al Govern espanyol, ab la firma de tots els delegats de Societats econòmiques presents a l'acte.

«Presidente Consejo ministros. — Madrid. — Sociedades económicas de Cataluña, representantes intereses agrícolas, industriales y mercantiles reunidas con motivo de solemnne recepción, organizada Fomento Trabajo Nacional en honor Nicolás M. Rivero, ruegan a V. E. active negociaciones Tratado Comercio con Cuba, a base de concesiones por nuestra parte derechos tabacos por creación justo é indispensable para sostener exportación a este mercado que de cerrarse a nuestros productores ocasionaría daño irreparable a nuestra economía nacional».

També proposà enviar un cablegrama al president de la República cubana, expressant-li una efusiva salutació i augurant-li per molt aviat la firma del tractat entre Cuba i Espanya.

Se donà l'acte següentment per acabat passant una bona part de la concorrencia a una dependència del Foment pel se senyor president, junts.

Els diputats presents a l'acte se reuniren següentment, redactant un telegrama en el mateix sentit que l'anterior, que serà cícultat a tots els companys de Diputació per si volen firmarlo.

Revista mundial

LA CONQUESTA DE L'AIRE

S'ha presentat recentment a la Cambra italiana un estat dels aeroplans i dirigibles existents actualment al món. Aquest estat demostra lo nombros d'aquest exercit de màquines voladores, ab les quals una pila d'homes ardits volen arribar al domini absolut de l'ambient.

L'estadística, que's refereix al mes de setembre d'aquest any, dona'l resultat següent:

Francia tenia aleshores 9 dirigibles: Alemanya 10, els Estats Units 7, els quals, junts a els dels demés països, fan un total de 36. Els aeroplans eren en nombre de 76, dels quals 27 eren de França. En aquella mateixa data, els dirigibles en construcció eren 68.

La rectitud dels «mèlils aeris» ha augmentat després d'aquella data considerablement.

PARIS PORT DE MAR

La qüestió de convertir a París en port de mar, se tractarà de nou en el Parlament francès d'aquí pocs dies. Fa vint anys que's discuteix aquesta transcendental qüestió, i que l'opinió francesa s'hi interessa amb entusiasme.

La manera com se ha de realitzar aquesta gran obra, es obrint el Sena, fins a Rouen, a la gran navegació, però que's navilis de molt tonatge puguin arribar a París.

No hi ha que dir de quina manera aquesta gran empresa contribuirà a engrandir encara més la capital francesa.

Sessió de l'Ajuntament

Abans de començar la segona part de la sessió de pressupostos, se reuní en son despatx la comissió d'Hisenda per estudiar les diverses esmenes presentades al projecte de Pressupostos. La reunió fou llarga i laboriosa, haventhi al saló de conferències pocs regidors i els periodistes, comentant, abundantment, la tardança dels reunits.

A tres quarts de set sonà la campaneta cridant els regidors a la sessió, però tampoc, aleshores, pogué'l Consistori començar ses deliberacions, puig per haver-se fos un cable conductor, quedaren a les fosques algunes dependències de la Casa del Regidor. La sala continuà a la fosca, i la tribuna de la premsa no'n hi veiem.

Quan feia estona que estava començada la sessió, ens pujaren uns petits calambres ab espelmes.

PROPOSICIÓ INCIDENTAL

El senyor Roca i Roca presenta la següent:

«Primer. Que's procedeixi a la discussió i aprovació del Pressupost, retirant-se totes les esmenes relatives a augment de sous.

«Segon. Que les esmenes en aquest sen-

tit presentades siguin estudiades per les comissions durant el període en que permaneixi exposat el Pressupost al públic, per a presentar en la sessió definitiva que ha de celebrar-se ab la Junta Municipal de Vocals associats, solament aquelles que's considerin d'equitat i de justícia».

El senyor ROCA la defensa, dient que alguns homes dels bancs del davant se mostraven conformes ab l'esperit de la proposició presentada'l dilluns, si bé, digueren, no la votaren per entrar en una injustícia. Davant d'això, diu, presento la nova proposició.

Sabeu que les esmenes presentades augmenten considerablement els gastos puig s'aixequen a 800.000 pessetes. La minoria radical és la que més ha demanat, puig per personal demana 252.254'45 pessetes, mentre els de l'esquerra socialista demana 227.600'25 pessetes i 219.785 pessetes els regionalistes. Per material, respectivament demanen 155.179 pessetes, 2.50 pessetes i 1.615 pessetes.

Per això demano que retirem totes les esmenes que demanin augment de sous. Que passin a les comissions per estudiar i puguin ésser reproduïdes en la Junta de Vocals associats.

El Pressupost passaria així com una sessió. En vigílies de període electoral és immoral presentar aquestes esmenes. Joestic segur, acaba dient, que si aquest cas estés previst per la llei, la llei privaria d'expressar esmenes en vigílies d'eleccions, puig més greu és augmentar el sou als empleats en aital període que no pas expedientar, cosa que la llei prohibeix.

Se pren en consideració la proposició. (Parla després el senyor PINILLA.)

La proposició del senyor Roca, diu, entra en la desconfiança pel Consistori; confiansa que té per la Junta de Vocals associats, que no es pas organisme que respongui a l'autonomia de l'Ajuntament.

Reflexionant el senyor Roca en lo que ha fet, perquè si examinéssim les esmenes potser ne trobaríem alguna que porta la firma d'un regidor radical, que hauria de portar la d'algun socialista, si aquest no hagués demanat la firma an el primer. Potser alguna esmena que demana trenta o trenta cinc mil pessetes anirà a personal d'institucions molt lligades ab els homes del costat del senyor Roca.

Ademés, avui les eleccions se fan per ideals, i no influïxen en elles la puja de dos dals als empleats municipals que no representen res al cens de Barcelona. Es massa gran Barcelona per aquestes misèries.

El senyor IGLESIAS opina que abans de presentar la proposició el senyor Roca, hauria hagut de tenir en compte si eren o no justes les esmenes presentades. Tingui en compte'l senyor Roca que una sola esmena dels regionalistes puja al doble de la quantitat dita pel senyor Roca.

Els vostres ja estan satisfets, però això no us en preocupeu. Però nosaltres que som el partit dels pobres, per això defensem als empleats humils que treballen i no mengem. Un augment dels que's demanen és per la guarda municipal, que en els passats successos realitzà serveis de gran importància. Es que vosaltres ja esteu bé i disfruteu molt i us espanta l'augment de jornal a un pobre empleat.

La Comissió d'Hisenda ha reconegut la justícia de les esmenes presentades, puig fins les rebudes ho han estat ab dolor. Doncs no som els radicals els que volem augment als Pressupostos.

Però hi ha més. Vosaltres treieu l'el pressupost ordinari portantles a l'extraordinari, quantitats que us interessaven en gran manera; i qui fa això no pot acusar ni ab raó ni ab justícia als radicals.

Quan el senyor Roca vege que hi ha homes que porten uniforme que ganyen menys del jornal mitjà dels jornaleros de Barcelona, votará, no ja com a republicà ni com a democrata, sinó com a home, les esmenes que tendeixen a millorar la situació d'aquell home.

Acaba dient que's comprometen els radicals a treballar per la municipalització de la llum i de l'aigua.

El senyor DURAN diu que s'ha reservat parlar, per companyonisme, puig creu que abans de votar, que es lo que el volia demanar que's fés desseguida, havia de parlar algun radical. Opina que'l senyor Roca no s'hauria d'amoinar, perquè es clar el resultat definitiu.

Recorda al senyor IGLESIAS el canvi de criteri que ha efectuat, puig en son discurs programa creia que s'havia de retallar molt en lo tocant a personal. El senyor IGLESIAS ha llessat una menassa a la butxaca dels barcelonins al dir que s'hauria de fer un pressupost de 40 milions destinats a personal. (Veus: no, no).

El senyor SANTAMARIA també parla contra la proposició.

El senyor GIMENEZ, després de trobar alguns inconvenients a la proposició, demana al seu autor que la retiri.

El senyor JUNCOSA, dirigintse al senyor Duran, li diu que no enten que sigui un atentat a la butxaca dels barcelonins l'augmentar el sou dels empleats. Se mostra també conforme ab les manifestacions del senyor IGLESIAS.

El senyor VINAIXA fa referència a una proposició que vol presentar que proporcionaria economies.

El senyor IGLESIAS declara que'l partit radical fa seu l'augment de jornals dels obrers, sense que això vulgui dir contradicció ab el seu discurs programa. Barcelona necessita de moltes obres i reformes que no's poden emprendre per dificultats econòmiques, però això no vol dir que nosaltres no poguem corregir injustícies a l'augmentar els jornals petits. El partit radical no rectifica. Creu el senyor Duran just i decorós que's municipals ganyin 13 rals, mentre els urbans ne guanyen 15?

El senyor RAHOLA que s'ha alsat a parlar per un assumpte d'ordre, demana que's discuteixi la proposició i no les esmenes, com ara sembla que's van a discutir. (Molt bé).

El senyor ROCA glosa altra vegada el segon extrem de la seva proposició. Dirigintse al senyor IGLESIAS o Santamaria, — abans noms radicals, diu (rialles), — els declara que es programa dels republicans autonomistes la municipalització de serveis. Jo no demano més, afegix, que aquest treball improbe que voleu realitzar avui, se realitzi durant l'exposició del pressupost, per les Comissions.

El senyor PINILLA diu que es discutible la facultat que vol donar el senyor Roca a la Junta de Vocals associats, puig segurament ella no pot crear serveis, com volen crear algunes esmenes.

El senyor LAYRET diu que el declarat en la sessió passada que no volia ésser responsable de votar contra la totalitat, però no fer com alguns radicals que l'any passat deixaren a Barcelona sense pressupost; però ara tampoc vull, diu, la res-

ponsabilitat d'agrar el déficit del pressupost. Y aquest criteri'l sostindrè, acaba, a l'Ajuntament i a la Junta de Vocals associats.

VOTACIÓ

Se posa a votació nominal la proposició, éssent rebutjada per 23 vots contra 13.

PROPOSICIÓ

El senyor CALLEN demana que vagin a parar a les arques comunals les quantitats que cobren els facultatius per replantació de tramvies.

NOU ARBITRI

El senyor IGLESIAS presenta una proposició en el sentit de que als ingressos s'hi afegixin 300.000 pessetes que's reculliran per un arbitri que's posará sobre els solars sense edificar o bé ab edificacions primitives en carrers urbanístics.

La defensa'l seu autor, dient que se han de gravar els terrenys que han augmentat de valor mercès als esforços del Ajuntament.

El senyor GIMENEZ creu que no s'ha de parlar d'això, puig primer s'hauria de reunir la Comissió per veure si accepta o no les esmenes. En quant a la del senyor Callén diu que entra en una denuncia greu.

El senyor LAYRET ocupantse de la proposició IGleSIAS, creu que no hi ha dats suficients per calcular lo que pot donar l'arbitri que's vol crear. Demana per la sinceritat del pressupost, que's rebaixi la quantitat calculada, i promet son vot a la proposició.

El senyor CALLEN afirma que's mateixos funcionaris li digueren que cobraven les quantitats a que ha fet referència. El senyor VERDAGUER se queixa de l'espectacle que's dona, puig no són aquests moments els més propis per a resoldre assumptes tan greus com els que entra en la proposició IGleSIAS. Demana an aquest i al senyor Callén que reservin les seves proposicions, puig creu que fer la Comissió d'Hisenda hi pot entendre, ja que ell, per sa part, se sent incapaç de parlar en les proposicions.

El senyor CALLEN diu que no pot atendre a lo demanat pel senyor Verdaguier, per quant el presentà la proposició a son degut temps.

El senyor RAHOLA demana que s'acabari si's pot discutir o no, puig en el primer cas ell combatrà la proposició del senyor IGleSIAS, de lo contrari no ho farà si no pot sapiguer l'efecte que podran tenir ses paraules.

El senyor IGleSIAS corregeix la seva proposició en el sentit de que passi a la Comissió d'Hisenda, la que dictaminarà per la Junta de Vocals associats.

Tothom s'hi conforma.

El senyor CALLEN fa lo mateix.

CONSUMS I ARBITRIS

Queden aprovades les tarifes de consums i arbitris que venen en el segon extrem del dictamen.

Gastos

A proposta del senyor GIMENEZ se discuteixen per capítuls. El total es de 31 milions 332.497 pessetes.

CAPÍTUL PRIMER

Al capítul primer, gastos de l'Ajuntament, se presenta una esmena amonissant després plagues d'escriptura de Tinença que estan vagants. Es acceptada.

Altra augmentant el sou a alguns oficials segons; es rebutjada per la Comissió. Els firmants la mantenen. S'arriba una discussió en la que hi intervenen els senyors Payá, VINAIXA, Layret, Rahola. Se refusa la esmena.

Nova esmena rebaixant l'augment que ve en el projecte pels empleats de cèdules. La defensa'l senyor GIMENEZ. El senyor Layret la combat, dient que si se ha d'augmentar el sou a algú, són aquests funcionaris que han fet que les cèdules siguin l'impost administrat directament per l'Ajuntament, que dona més.

Després de llarga discussió se vota la esmena, que es acceptada per majoria de vots.

Y aquí lo curiós. Potser no s'havia donat mai el cas de que'l president de la Comissió d'Hisenda combatés el projecte de pressupostos de la majoria, y encara menys que'l president d'una comissió s'oposés a l'augment de sou d'uns funcionaris els quals han fet ab son treball que la recaudació de cèdules hagi augmentat en més de 300.000 pessetes de lo que's tenia calculat. Sense comentaris.

A SOPAR

A dos quarts de deu se sospen la sessió per a rependrela a les onze.

TORNEMHI

A dos quarts de dotze el senyor Fernàndez Valdés declara oberta la sessió. Continúa la discussió del Capítul I.

El senyor TAULER retira algunes esmenes.

Després n'aporta una altra proposant que s'augmenti fins a 40 el nombre d'aspirants a escriptors del ram de Consums. La defensa ab un vibrant discurs.

Intervé en el debat el senyor Morros, però ho fa ab tan poca fortuna que's senyors GIMENEZ i PINILLA se veuen obligats a ferli entendre'l seu error. El senyor Morros demana que's incloïxin a l'esmena uns individus que ganyen 12 rals.

El senyor RAHOLA. — Això no pot ésser, perquè'l sou mínim es de 13 rals.

El senyor MORROS insisteix i tothom esclata a riure.

El senyor GIMENEZ. — Però que no heu que tothom riu?

El senyor MORROS. — Y a mí que'm fa que riuin! (riota general).

El senyor VERDAGUER intervé en el debat, reconeixent la justícia de l'esmena del senyor Tauler. No obstant, tant el senyor Verdaguier que lo proposat pel senyor Tauler obri la porta per molts altres empleats; de tal manera que si redacta novament l'esmena en forma que's refereixi sols als escriptors que presta venen a l'època de la reorganització del cos d'escriptors el 1907, serà admesa per la Comissió.

El senyor GIMENEZ combat l'esmena. Se posa a votació l'esmena, y quan són molts els regidors que han votat, sorgeixen dubtes respecte de si ha estat o no modificada. Tothom parla alhora, y ningú s'enten.

L'esmena era casi ja aprovada, però després el senyor Tauler no s'avis a ferli modificacions, y es rebutjada per 32 vots contra 6.

Altra esmena del senyor Tauler demanant que's intervenors de brigada siguin augmentats de 1.625 pessetes a 1.825, es rebutjada per la Comissió.

El senyor Layret defensa als intervenors, ponderant son treball.

Parla en contra'l senyor GIMENEZ, y es rebutjada l'esmena.

El senyor ANGLÉS proposa que's ajudants de pagaduria siguin augmentats a 2.400 pessetes. Es admesa per la Comissió. Parla en contra'l senyor GIMENEZ, lo qual no es del gust del senyor Anglés.

Per 25 vots contra 13 es rebutjada la esmena.

El senyor Tauler reproduceix la seva esmena conforme ab les modificacions recomanades per la Comissió.

L'esmena es combatuda pel senyor Rahola y defensada pel senyor Verdaguier. Després d'haver el senyor IGleSIAS demanat que passi a la Comissió, es rebutjada per 25 vots contra 13.

El senyor PUIG d'ASPRER presenta una esmena demanant que's crei un cos de sis senyorotes tipiques que guanyessin 13 rals diaris. Es rebutjada per la Comissió.

L'apoià'l seu autor ab un discurs que promou llargues rialles.

Després de parlar en favor el senyor Fuster, que fa riure més que'l senyor Puig, l'esmena es rebutjada per 19 vots contra 18.

El senyor SANS demana que's crei una plaça de consorger pel Negociat de Cementaris. S'hi oposa'l senyor GIMENEZ. Parla el senyor Callén en favor de l'esmena. En votació nominal es rebutjada per 22 vots contra 15.

El senyor VINAIXA demana que se augmenti en un ral el jornal dels mossos de neteja de mercats y escorxadors. El senyor GIMENEZ s'hi oposa. Després el senyor VINAIXA retira l'esmena.

El senyor JANSSENS demana que s'unifiquin en una sola partida les diverses que

figuren en el pressupost sobre arranjament de retoltes públiques. La Comissió creu que això portaria un augment en el pressupost de més de mil pessetes.

Resulta que'l senyor Janssens posa en pressupost un retolte de Sans que encara no està instalat, de lo qual s'extranya el senyor GIMENEZ.

Se rebutja l'esmena per 20 vots contra 15.

El senyor CALLEN demana que un mossos de majordomia que es d'ofici lampista, se li dongui un empleu del seu ofici.

El senyor GIMENEZ ja acceptaria l'esmena si no implicués un augment. Però ve'l senyor Pinilla y hi posa una lleugera modificació, éssent aleshores aprovada.

La Comissió de Governació demana que s'augmenti'l sou del director de la banda municipal en 400 pessetes, puig creu que guanya poc.

Defensa l'esmena'l senyor VINAIXA y la combat el senyor GIMENEZ. Per fi, s'aprova l'esmena.

S'aprova l'esmena que demana que's rebaixi la partida de material de la banda de 4.000 a 2.000 pessetes.

Següentment se rebuigen algunes esmenes que impliquen augment en el pressupost per tractarse de gratificacions.

Els senyors FUSTER y SANS demanen que s'amorosi una plaça d'oficial segon del Negociat de Cementiris y la de subadministrador del Cementiri Nou, y que en canvi se n'hi crei una de oficial primer.

Després d'apoiada pel senyor Fuster y combatuda pel senyor Verdaguier, es acceptada per 21 vots contra 12.

Queda aprovat el Capítul I.

A un quart de tres s'entra en la discussió del Capítul II.

Informació de Madrid

(SERVEI DE "EL POBLE CATALÀ")

"LA GACETA"

Publica avui les següents disposicions: Decrets de Guerra, Marina y Hisenda firmats ahir, ja comunicats.

Real orde disposant que durant l'absència del ministre d'Estat s'encarregui del despatx el subsecretari del mateix.

Declarant ab caràcter general que les escriptures comprensives de diferents bens immobles y drets reals, qual valor total no excedeix de 500 pessetes, no estan compreses en la disposició addicional primera de la llei de 21 d'abril darrer, de vent tributar per ral de timbre d'ord ab l'article 5 de la llei de primer de janer de 1903.

Anunciant estar vacants diferents auxiliars de Junes provincials d'Instrucció pública, entre elles, la de Saragossa.

El governador i el capítul general preparen s'ors.

Entre'ls pobles amenaçats figuren Valle de Santiago y Lora.

El fenomen, anunciat per freqüents terratrèmols, segueix amenaçant.

NOMENAMENT

Ha estat nomenat alcalde de Falset, don Emili Llorens y Solà.

UN VOLCÀ A CANARIES

Tenerife. — Al puig de Teide s'han oberts tres boques que llessen espessa fumada amenaçant la lava a dèbols.

Els sorolls soterranis se senten de molt lluny.

El volcà de Teide estava apagat desde fa dies.

Els enginyers militars han sortit ab material per establir un campament, ab el objecte de recollir als fugitius.

El governador i el capítul general preparen s'ors.

Entre'ls pobles amenaçats figuren Valle de Santiago y Lora.

El fenomen, anunciat per freqüents terratrèmols, segueix amenaçant.

PRINCEP MALALT

Les noves rebudes respecte a la malaltia del germà de la reina Victoria, són de que segueix en el mateix estat.

La reina insisteix en realitzar el viatge que va projectar ahir, perquè's tem que la malaltia del seu germà tingui un fatal desenllaç.

Hi ha ja antecedents en la família de morts per la mateixa malaltia. Se tracta d'una trasvasació de la sang.

FIRMA

Avui ha estat firmat pel rei un important decret de Foment preparant el plan extraordinari d'obres.

En aquesta disposició's deixen sense efecte totes les plantilles d'enginyers que se feren per decret, ab objecte de que aquests puguin sortir a estudiar sobre'l terreny als llocs on el Govern els designi y enviar al ministeri quinzenalment els estudis que realitzin per fer un plan consunt que respongui a les veritables necessitats del país.

Ab això's proposa'l ministre que quan se discuteixi'l pressupost al Parlament no manqui a tractar més que la qüestió de xifres, portant ja per objecte explícit y detallat quant se refereix a la qualitat y consideració de les obres, ab l'objecte de que les Corts sapiguin clarament sobre què van a tractar.

(cantonada al carrer de Sant Ramon).

FORA PEL MOIXÍ!

Els POLVOS COSMÉTICS DE FRANC treuen en pocs minuts el pèl de quals-
vol part del cos, mata ses arrels y no torna a sortir. No irrita i càlís. Aquest depilatori es-
trem a les senyores que tinguin pèl moixí (vello) a la cara y brassos, pera que desseguida
destruïu. **550 ptes.** — Seavia certificat per correu en **LLEUGERSA** de GIRA
UN POT. reus si per endeuant es reben **550 ptes.** Muta en segells de correu

Farmacia Borrell

COMTE DE L'ASSALT (CARPER NOU) NÚMERO 50 — BARCELONA